

ΒΗΜAgazino

ΑΜΒΛΩΣΗ

Το θέμα που δεν
συζητούν ούτε
οι γυναίκες
μεταξύ τους

№ 30 / 11 ΜΑΡΤΙΟΥ 2018

**ΣΤΕΛΙΟΣ
ΡΑΜΦΟΣ**

*Το “τώρα”
των Νεοελλήνων
είναι μια ασάλευτη
αιωνιότητα*

Στέλιος Ράμφος για όλα. Με αφορμή το πιο πρόσφατο βιβλίο του «Καλώς άρχειν και άρχεσθαι» και μεσούντος του εφετινού κύκλου διαλέξεών του στο Ίδρυμα Βασίλη και Μαρίνας Θεοχαράκη, ο πολυσχιδής φιλόσοφος και συγγραφέας μιλάει εκ βαθέων στο BHMAgazino για την κρίση μίσους μετά την κρίση της οικονομίας, για τον ρεβανσισμό ως στάση ζωής και για το «κοινό καλό» ως νόμισμα με δύο όψεις. σελ. 16

BHMAgazino

PERSONALITY TEST

8

Μισέλ Ομπάμα

Εχουν περάσει σχεδόν 14 μήνες από την αποχώρηση του ζεύγους Ομπάμα από τον Λευκό Οίκο, ωστόσο η αεικίνητη Μισέλ κρατά ζωντανό το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης με έναν πίνακα και ένα βιβλίο.

ΣΤΗΛΕΣ

10

Μικροκοινωνιολογικά

Η τυραννία της ευκολίας
Από τη Λένα Παπαδημητρίου

12

Κυνικός

Από μικρά στα βάσανα
Από τον Κοσμά Βίδο

14

Λοξά

Λουλουδοπόλεμος
Από τον Αντώνη Καρπετόπουλο

ΘΕΜΑΤΑ

22

Οσκαρικός Νικόλα Πιοβάνι

Με αφορμή την επικείμενη εμφάνισή του στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, ο βραβευμένος με Οσκαρ μουσικός μιλάει για τους «δασκάλους» Χατζιδάκι και Φελίνι, για την έμπνευση από τον Οδυσσέα και τη συνεργασία με τη Λίνα Νικολακοπούλου.

26

Διαχρονικός Ρομπέρ Ντουανό

Ενα λεύκωμα και μία έκθεση φέρνουν ξανά στο φως εμβληματικά κάδρα του γάλλου ψυχογράφου της εικόνας που ανέδειξε με τον φακό του αθέατες γωνίες της Πόλης του Φωτός.

30

Ενας επώδυνος χωρισμός

Για ποιους λόγους επιλέγει μια γυναίκα στην Ελλάδα του 2018 να διακόψει μια κύηση; Είναι σήμερα οι αμβλώσεις περισσότερες από τις γεννήσεις; Οι ανθρώπινες ιστορίες, ο νόμος και η άποψη των ειδικών.

ΤΕΧΝΗ

39

«I'm a fool to want you»

Η Ηρώ επιστρέφει στα αθηναϊκά μουσικά πράγματα με μια παράσταση σε επιμέλεια της ραδιοφωνικής παραγωγού Ολγας Λασκαράτου και εκλεκτούς καλεσμένους στο «Half Note Jazz Club».

40

«I am still here»

Ο Ιάκωβος Βολκώφ, που γεννήθηκε στο Νοβοροσίσκ, στα οκτώ του χρόνια ήρθε στην Ελλάδα και εφέτος κλείνει τέσσερα χρόνια στην Αθήνα, ετοιμάζει την τέταρτη ατομική του έκθεση στην αίθουσα τέχνης «Alibi» στου Ψυρρή.

Μύθοι και πραγματικότητα

«**Α**πό τη στιγμή που οι μύθοι γίνονται λόγος εκθρόνισης, πάμε στην περιπέτεια της Ευρώπης μέχρι τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έγινε ακριβώς για να συμφιλιωθούν οι μύθοι, διαφορετικά το αίμα θα ρέει»... «Ζούμε σε έναν χρόνο του οποίου το παρόν είναι ακίνητο ή κινείται με βήμα σημειωτόν. Τα 200 χρόνια έχουμε αλλάξει φορεσιά, δεν έχουμε αλλάξει νοοτροπία»... «Η Ιστορία δεν μας διδάσκει απλώς γεγονότα, μας διδάσκει ευθύνες. Δεν υποφέρουμε τις ευθύνες μας, οπότε πρέπει να φταιει κάποιος άλλος»... «Στην Ελλάδα δεν είχαμε ποτέ Αναγέννηση. Είμαστε κοινωνία με αρχαϊκά κατάλοιπα, επομένως είναι αρχαϊκές σε ικανό βαθμό και οι ψυχές»... «Στην πρόσφατη ιστορία μας δεν είχαμε κοινωνική ανάπτυξη η οποία να δημιουργήσει ατομικότητες με δική τους οντότητα, οπότε παίρνουμε ταυτότητα από τον εχθρό μας»...

Σε μια χειμαρρώδη κουβέντα με τον Θανάση Λάλα, ο πολυγραφότατος και λαλίστατος φιλόσοφος και συγγραφέας Στέλιος Ράμφος στηλιτεύει βροχηδόν τις παθογένειες της νεοελληνικής πραγματικότητας, με πρώτη και κυριότερη την εθνική μας παράδοση σε άκρατους συναισθηματισμούς: «Είμαστε θύματα της εγκαρδιότητάς μας. Είμαστε τόσο εγκάρδιοι, ώστε προσπερνάμε το πραγματικό για να πάμε σε αυτό που μας αρέσει. Σκεφτόμαστε με όρους “θέλω”».

«Θύμα» της εγκαρδιότητάς του και ο θρυλικός ουμανιστής φωτογράφος του 20ού αιώνα Ρομπέρ Ντουανό, γνωστός για τον ασπρόμαυρο περιπαθό «ασπασμό» στην

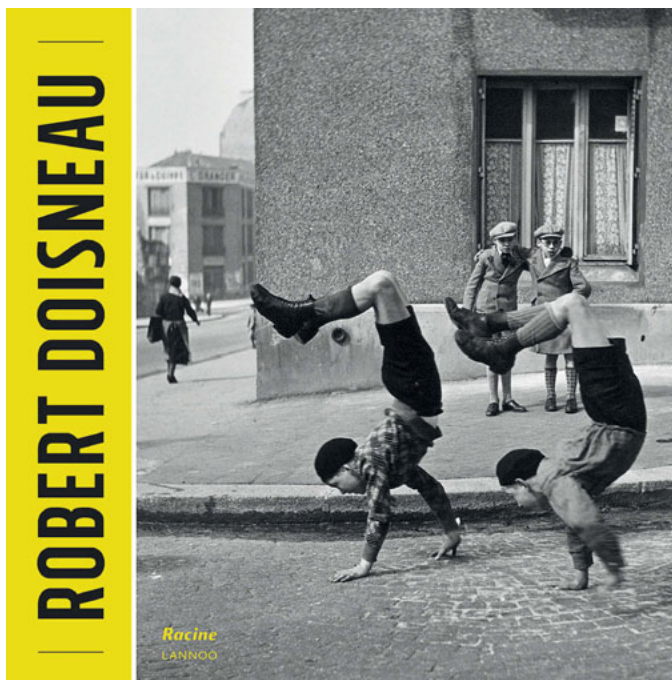
καρδιά του Παρισιού που αιχμαλώτισε την πεμπουσία της Πόλης του Φωτός συντελώντας στη σταδιακή οικοδόμηση ενός ρομαντικού μύθου. Η Μαριλένα Αστροπέλλου φυλλομετρά ένα φωτογραφικό λεύκωμα των εκδόσεων Racine Lannoo που επαναφέρει στο προσκήνιο τις διαφορετικές πτυχές μιας μακράς καριέρας την οποία ο ίδιος συνόψιζε στο εξής: «Δεν φωτογραφίζω τη ζωή όπως είναι, αλλά όπως θα ήθελα να είναι. Ήθελα μόνο να αφήσω πίσω μου την ανάμνηση ενός μικρόκοσμου που αγάπησα».

Με τους μύθους καταπιάνεται έμμεσα και ο βραβευμένος με Οσκαρ συνθέτης Νικόλα Πιοβάνι, τον οποίο θα δούμε και θα ακούσουμε μεθαύριο Τρίτη στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. «Σε όλες τις εποχές οι άνθρωποι τείνουν να δημιουργήσουν μια μυθολογία για το παρελθόν και το να απαξιώνεις το παρόν είναι ένα παραλυτικό καταφύγιο» δηλώνει στον Γιώργο Νάστο ο 71χρονος πιανίστας, ενώ παράλληλα εξαιρεί το παράδειγμα του μυθικού Οδυσσέα,

που είναι «το πρότυπο όσων προτιμούν να υπερασπίζονται τα πιστεύω τους από το να μένουν αδρανείς μέσα στη βολή τους».

Για το τέλος, «Φάκελος: αμβλώσεις». Τίποτε το μυθικό εδώ. «Υπάρχουν ασθενείς μου, παντρεμένες γυναίκες, που μετρούν έξι, επτά εκτρώσεις. Τα τελευταία χρόνια στο ιατρείο μου έρχονται πολλά νιόπαντρα ζευγάρια. “Μα, γιατί να διακόψετε την εγκυμοσύνη;” τους ρωτώ. Η απάντηση είναι οι οικονομικοί λόγοι» εκμυστηρεύεται γνωστός γυναικολόγος στην Ερη Βαρδάκη. «Όταν κατάλαβα ότι ήμουν έγκυος... Υπάρχει μία μόνο λέξη που περιγράφει πώς ένιωσα, η λέξη “πανικός”» συμπληρώνει η 17χρονη Μ.Χ. Στην Ελλάδα του 2018 δεν σημειώνονται πορείες για τα δικαιώματα των εμβρύων, ούτε φεμινιστικές οργανώσεις χρειάζεται να ξεμεροβραδιάζονται αλαλάζοντας «My body. My choice». Σπάνια ωστόσο μια αμβλώση αποτελεί θέμα συζήτησης ακόμα και σε μια γυναικεία παρέα. Ένα από τα τελευταία ταμπού;

– BHMAgazino

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ Α.Ε.
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ Β. ΚΑΡΑΚΟΥΣΗΣ

BHMAgazino

www.vimagazino.gr
e-mail: vimagazino@tovima.gr
ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΛΕΝΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Εβδομαδιαίο περιοδικό.

Κυκλοφορεί
μαζί με «Το Βήμα της Κυριακής»

Στέλιος Ράμφος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ *Θανάση Λάλα* ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ *Ανδρέας Σιμόπουλος*

«Το κοινό καλό είναι ευλογία και παγίδα»

Ο αιρετικός φιλόσοφος μιλάει στο BHMAgazino για την αέναη μάχη πίστης και λογικής, για την «ασάλευτη αιωνιότητα» των Νεοελλήνων και για την αναγκαιότητα συμφιλίωσης με τους συλλογικούς μας μύθους.

Ο (ΚΑΛΟΣ) ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑ ΠΙΟΒΑΝΙ

Λίγες ημέρες πριν από τη συναυλία του στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, ο διάσημος παλός συνθέτης μίλησε στο ΒΗΜΑgazino για το Όσκαρ του, για το πεπρωμένο και για τη συμβολική σημασία του Οδυσσέα.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ *Γιώργο Νάστο*

SPUTNIK/AFP/VISUAL HELLAS

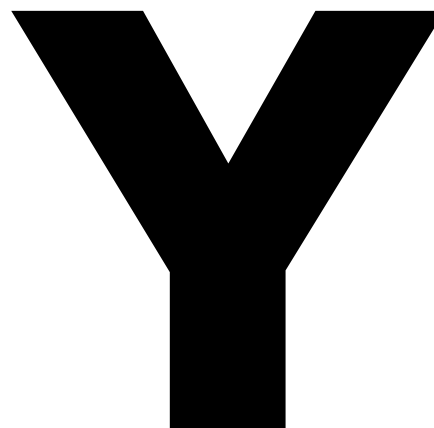

ΡΟΜΠΕΡ ΝΤΟΥΑΝΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΜΕΣΑ ΤΟΥ

Μια έκδοση φέρνει ξανά στο προσκήνιο τον γάλλο «ανθρωπιστή» φωτογράφο που εδραίωσε με τον φακό του τη θέση της γαλλικής μητρόπολης στο πάνθεον των ρομαντικών προορισμών.

ΑΠΟ ΤΗ *Μαριλένα Αστραπέλλου*

«Les frères» (Τα αδέλφια)
φέρνουν τα πάνω κάτω
στους δρόμους του
Παρισιού εν έτει 1936.

Υπήρξαν και οι δυο τους πρωτεργάτες του φωτορεπορτάζ και ας μην έγινε ποτέ τόσο διάσημος, κοινώς household name, όσο ο έτερος εκπρόσωπος του είδους, ο θρυλικός Ανρί Καρτιέ-Μπρεσόν. Παρ' όλα αυτά, ο Ρομπέρ Ντουανό θα μπορούσε να καυχιέται ότι μια δική του φωτογραφία έγινε τελικά μία από τις εμβληματικές εικόνες του Παρισιού, ενισχύοντας μάλιστα τον μύθο του ως της απόλυτης ερωτικής πόλης. Ποιος δεν έχει δει το ζευγάρι που φιλιέται παθιασμένα στη μέση του δρόμου καθώς ο κόσμος στροβιλίζεται γύρω του, ακολουθώντας την καθημερινότητα της γαλλικής πρωτεύουσας, στο περίφημο «Le Baiser de l' hôtel de ville» (Φίλι μπροστά στο δημαρχείο); Ωστόσο ο Ρομπέρ Ντουανό (1912-1994) δεν υπήρξε ποτέ ο τύπος που θα καυχιόταν με τον οιονδήποτε τρόπο για τα επιτεύγματά του. Στη διάρκεια της μακράς καριέρας του, η οποία έφτασε να αριθμεί 450.000 καρτέ, ο φωτογράφος που διακρινόταν για τον βαθύ ανθρωπισμό του δεν πατούσε ποτέ το κλείστρο της μηχανής του με το μυαλό του στο επόμενο κάδρο που θα άφηνε άναυδους όσους το αντίκρίζαν. «Ποτέ δεν είχα ως στόχο να δημιουργήσω αυτό που αποκαλούμε “σώμα δουλειάς”. Ηθελα μόνο να αφήσω πίσω μου την ανάμνηση ενός μικρόκοσμου που αγάπησα» συνήθιζε να λέει.

Όπως μπορεί να διαπιστώσει κανείς μέσα από το δείγμα των 170 φωτογραφιών του που περιλαμβάνονται σε ένα λεύκωμα το οποίο κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Racine Lannoo, αυτός ο «μικρόκοσμος» περιελάμβανε και τις λιγότερο λαμπερές όψεις της πόλης του Παρισιού. Όπως την ταλαιπωρημένη εργατική τάξη στα μπιστρό, τους εκκεντρικούς φτωχοδιαβόλους, τα παιδιά που παίζουν ή βρίσκουν τον δρόμο τους στην πόλη φαινομενικά χωρίς επίβλεψη από ενήλικους. «Οι φωτογραφίες μου αρέσουν στον κόσμο γιατί βλέπουν σε αυτές ό,τι θα παρατηρούσαν εάν σταματούσαν να →

ΕΚΤΡΩΣΗ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΑΜΠΟΥ

Τι συμβαίνει με τις αμβλώσεις στην Ελλάδα; Ποιοι είναι οι πραγματικοί αριθμοί; Εξακολουθούν να αποτελούν θέμα ταμπού για την ελληνική κοινωνία; Και γιατί στην εποχή της ενημέρωσης οι γυναίκες αγνοούν τη λέξη «αντισύλληψη»;

ΑΠΟ ΤΗΝ *Ερη Βαρδάκη*

